

Titel

Negative porehuller i beton.

Mange gange når maleren får en behandlingsbeskrivelse på nye betonelementer, består arbejdet i at opnå udfaldskravet "dækket, lukket, glat og udfyldt", eller "dækket, lukket, glat og jævnt". Hvilket blandt andet betyder er, at "porer skal være lukkede og udfyldte".

Forfatter

Allan Brohus

Udgivet

06/05/2015

Revisionsdato

03/01/2018

Artikel

Fremstillingen af beton har udviklet sig meget, og anvendelsen af miljøvenlige formolier har medvirket til, at overfladerne på beton kan laves meget pæne og glatte.

Men desværre sker der i forbindelse med betonproduktionen også det, at der opstår en masse såkaldt negative porehuller. Disse negative porehuller opstår på grund af luftblærer og optræder som ganske små, knappenåls-lignende huller i overfladen. Desværre er der i dag ikke et maksimum for, hvor mange negative porehuller, der må forekomme på de enkelte BO-numre. På selve betonoverfladen er diameteren på disse porer ganske små - fra 0,1 til 0,5 mm. Men hvad langt værre er, at disse porehuller kan være mange gange større under betonoverfladen, helt op til 5 mm. eller mere. Udposning på overfladen Når man foretager spartling af disse negative porehuller, kan man ikke fylde hullet ud med spartelmasse, da hullerne er fyldt med luft. Og når man påfører spartelmasse, kan man kun presse den et stykke ind i hullet, hvorved luften i porehullet komprimeres. Den komprimerede luft vil efterfølgende presse spartelmassen ud, så der på betonoverfladen kommer en lille udposning af spartelmasse. Dette betyder desværre, at hullet ikke er udfyldt med spartelmassen. Nu kunne man tro, at problemet kunne løses ved at foretage yderligere spartling. Men det er ikke tilfældet, da den komprimerede luft fortsat vil puste hul i spartelmassen ved slibning og efterfølgende malerbehandling.

Det er således ikke muligt at få en fuldstændig lukket og udfyldt overflade, når der forekommer negative porehuller. Problemet gør sig også gældende for malerarbejde, for udfaldskravet "dækket, lukket, glat og jævnt". Opsætning af beklædning. Den eneste måde at undgå disse huller i betonoverfladerne er ved at fuldsspartle emnerne, opsætte en form for beklædning – eksempelvis filt – og efterfølgende afslutte med de normale malerbehandlinger.

Alternativt må man som bygherre og rådgiver forvente, at der – selv om der udføres plet- og fuldsspartlinger – vil være synlige porehuller. Det kan ganske enkelt ikke undgås. Derfor gøres bygherre/rådgiver også opmærksom på dette problem, når de beskriver malerarbejdet ud fra www.mba.malermestre.dk. Her gøres opmærksom på, at negative porehuller ikke kan forventes lukket med almindelig malerbehandling.

Problematisk beton

Negative porehuller er desværre ikke det eneste, der indimellem giver anledning til problemer, når der skal udføres malerarbejde på

betonelementer. Fritstående kanter og endeflader såsom åbninger ved døre og vinduer har ofte ikke de samme specifikationer, som overfladen på den anvendte beton. Derfor skal der oftest flere behandlinger af disse til for at opnå samme udfaldskrav som på selve betonoverfladen. Disse ekstra behandlinger skal naturligvis beskrives særskilt.

Der skal for god ordens skyld opfordres til, at når man påtager sig en maleropgave på betonelementer, så laver man et prøvefelt, så bygherre og rådgiver kan se, hvordan slutresultatet vil fremstå. Herved kan man undgå en masse misforståelser, og bygherre kan bestemme sig for, hvilket udfaldskrav han ønsker.